

L'últim tros de terra que trepitjaràs

David Palau ressenya 'Sis nits d'agost' (Edicions 1984), un dels tres finalistes al Premi Òmnium | «L'obra, a cavall entre la novel·la i la biografia i escrita en una preciosa prosa poètica, explica els darrers dies d'una vida completa dedicada a protestar oferint solucions; la vida d'un mestre de tants, Xirinacs, a qui li agradava pensar conjuntament el present per poder dibuixar conjuntament el futur»

'Sis nits d'agost', de Jordi Lara, va ser un dels tres finalistes del Premi Òmnium | David Palau

Hi ha vides dignes de ser escrites: naixements èpics, joventuts extraordinàries, madureses per marcar un temps, i fins i tot trobem velleses memorables. Però, i la mort? Pot haver-hi dignitat en una mort volguda que difereixi del suïcidi? Pot ser, el tram final d'una vida així, també digne de ser escrit?

Sis nits d'agost (Edicions 1984, Barcelona, 2019), del vigatà Jordi Lara, no pretén ser una resposta a aquestes preguntes: la seva genialitat recau en, precisament, fer-nos qüestionar aquestes i moltes altres idees, i tot al voltant d'un fet: el sis d'agost de 2007 un home va pujar a la muntanya per morir-hi sol. Es tracta, doncs, d'un suïcidi? Segons el propi filòsof, Lluís Maria Xirinacs, «suïcidi és abandonar la vida per por o fàstic de viure. Donar, lliurar o oferir la vida que s'estima i s'aprecia de tot cor és una altra cosa distinta i oposada al suïcidi».

L'obra, a cavall entre la novel·la i la biografia i escrita en una preciosa prosa poètica, explica els darrers dies d'una vida completa dedicada a protestar oferint solucions; la vida d'un mestre de tants, Xirinacs, a qui li agradava pensar conjuntament el present per poder dibuixar conjuntament el futur. Un lluitador que, segons escriu el mateix Lara al llibre, «va creure en la provisionalitat de totes les derrotes i totes les victòries».

D'on venim, qui som i a on anem són segurament les tres preguntes claus en la filosofia. Tres preguntes universals per pensar i construir la nostra existència. Però sovint cal filar més prim, perquè a vegades les preguntes importants són les que no ho semblen: «¿Com s'escull, l'últim tros de terra que trepitjaràs?».